

за самобытно, християнско и словѣнско просвѣщение: Българина станѣла безсилна прѣдъ враговеты си и мрътва отвѣжтрѣ.

Злочестно обстоятелство было и това, дѣто царь Симеонъ завѣшталъ оште на животъ (и разбира-ся, подъ нѣкоуе чуждо влияние) прѣстола си на по-малкый си сынъ Петра, роденъ отъ вторѣ-тъ му женѣ, сестра на единъ болгаринъ, Георгий Сурсубула, завѣштаніе, коѣто ся-падало, на по-голѣмъ му сынъ, Михаила, отъ прѣвѣ-тъ му женѣ. *) А тоа Петръ, както казва едно друго старо сказаніе, „былъ толкова малко способенъ да наслѣди славѣ-тъ и могушество-то на татка си, колкото былъ чуждъ на неговѣ-тъ войнственѣ наростъ и лютость: като че текла друга кръвъ въ неговѣ-ты жилы.“ Царь Симеонъ за да обезпечи прѣстола на Петра, заповѣдалъ та покалугерили по-голѣмъ му сынъ, и отрядилъ шюря си Сурсубула за наставникъ Петру и за управникъ на Българско-то царство. Това направило да ся-повдигне умраза между брате-то и да ся-породнѣтъ партии.

Всичкы-ти околни народи, кога чули, че умрѣлъ страшный Симеонъ, зели да ся готвятъ да станѣтъ възъ Българе-ты: откамъ сѣверъ задавали страхъ Маджаре-ти, откамъ югъ Гръци-ти, отъ камъ западъ Хрѣвати-ти; потыкани-ти Сръбіе ся-размирили и не задавали малко страхъ. Освѣнь това Българинѣ сполѣтѣло тогава голѣма неволя

*) Симеонъ ималъ оште два сына, по-малкы отъ Петра, Иванъ и Боанъ, който ся-вѣкалъ и Вениаминъ. Боанъ былъ много ученъ и добръ народенъ пѣснопоѣецъ. Народъ-тъ отъ незнаеніе го наричалъ магесникъ.